

Liefde (1 Cor. 13)

Eén van de meest inhoudsrijke hoofdstukken van de bijbel is 1 Cor. 13 - het hoofdstuk over de liefde.

Wat is liefde? Hoe kunnen we in een paar woorden aangeven, wat liefde is?

Die paar woorden - slechts vier woorden - staan in vers 5: *zij zoekt zichzelf niet.*

Er staat niet: zij zoekt zichzelf weinig ... of ... zij zoekt zichzelf meestal niet maar er staat: zij zoekt zichzelf niet.

Wij weten dat God liefde is, dus we mogen een God liefhebben en een God dienen, die Zichzelf niet zoekt. Zowel de Vader, en ook de Zoon, en ook de heilige Geest zoeken Zichzelf niet. Halleluja! Het is ronduit heerlijk, om zo'n God te dienen.

Sommigen van ons zullen wel eens voor een röntgenapparaat hebben gestaan. Een

röntgenapparaat licht een mens door. Men ziet dingen, die je normaal niet ziet. ! Cor. 13 is zo'n geestelijk röntgenapparaat.

Als deze goddelijke röntgenstralen door je heen gaan, dan wordt zichtbaar wat liefde bij ons is en wat geen liefde bij ons is. 1 Cor. 13 is een röntgenapparaat waar wedergeboren mensen voor kunnen gaan staan.

Paulus past 1 Cor. 13 op zichzelf toe en dat is altijd veilig. Hij is hier niet aan het preken van: jij zus en jij zo ... maar hij heeft het in 1 Cor. 13 over "ik" en over "mijn".

Zo'n 15x staat in dit hoofdstuk het woordje "ik". Paulus gaat dus zelf voor dit geestelijke röntgenapparaat staan en dan begint hij in vers:

1 Al ware het (al zou het zo zijn), dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware

schallend koper of een rinkelende cimbaal.

Het betekent niet, dat hij is opgehouden om in tongen te spreken want hij schrijft één hoofdstuk verder in vers 18: *Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek.*

Maar hij wist: als ik met mijn geestelijke gaven mijn eigen eer zoek, om iets te willen zijn, dan ben ik niets, al zou ik nog zoveel in tongen spreken.

Paulus zegt niet: jullie zouden zijn maar ik zou zijn: schallend koper ... twee grote koperen deksel die tegen elkaar aan geslagen worden.

Of een rinkelende cimbaal en dat is een slagbekken, waar krachtig op geslagen wordt en wat flink geluid maakt.

Zoek ik mijzelf ... mijn eigen eer, alsof ik daardoor een geestelijk mens zou zijn ... dan ben ik niets.

2 Al ware het (al zou het zo zijn), dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets.

We lezen in het boek Handelingen over een profeet, die Agabus heette, die een keer op ging staan in de samenkomst en door de Geest te kennen gaf, dat er een grote hongersnood zou komen over het hele rijk.

En dan staat er zo treffend achter: *die is dan ook gekomen onder Claudius (Hand. 11:27).*

Wanneer een profeet iets profeteert en het komt niet uit, dan is het geen ware profeet.

Maar Paulus voegt er aan toe: *Al ware het, dat ik profetische gaven had ... maar had de liefde niet, ik ware niets.* En niets is niets. Zonder liefde zijn wij niets!

Al had ik nog zo veel bijbelkennis en wist alles wat te

weten was, ik zou niets zijn zonder de liefde, zegt Paulus. Kennis zonder liefde maakt opgeblazen Dat staat in 1 Cor. 8:1 *De kennis maakt opgeblazen maar de liefde sticht.*

En al het geloof had, zodat ik bergen verzette ... en dat wil Jezus nu zo graag, dat wij een groot geloof hebben. Maar zoeken wij daarin onszelf, dan zijn we niet weinig, maar niets.

Maar natuurlijk moeten wij mensen met een groot geloof niet minachten. Jezus heeft twee maal met verwondering gezegd: *groot is uw geloof, u geschiede gelijk u wenst.*

We gaan verder met vers:

3 Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.

Dus weggeven, en jezelf zoeken, dat kan. Maar men kan ook uit

pure liefde weggeven en dat is prachtig.

Uit vers drie blijkt, dat men grote spectaculaire dingen kan doen b.v. je lichaam geven om te worden verbrand of uit te delen van je bezit, gedreven door eerezucht. Paulus spreekt nog steeds in de "ik" vorm zou ik dat doen, dan ben ik niets.

In de volgende verzen worden de eigenschappen van de ware liefde genoemd, de liefde die uit God is. Want echte liefde kan alleen maar voortkomen in verbinding met de Vader en de Zoon, door de heilige Geest.

Wat is liefde wél en wat is zij niet??

4a De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren.

Dat zijn allebei oud Nederlandse woorden. Lankmoedig wil zeggen: geduldig en goedertieren wil zeggen: goed.

Echte, ware liefde, die uit God komt, is goed en is geduldig. Kan een mens goed en geduldig worden??

Ja, want van Barnabas staat geschreven dat hij een goed man was, vol van geloof en de heilige Geest. Dat is het, wat een mens goed maakt: de inhoud.

Die Barnabas was vol van geloof (niet in zichzelf maar in de Heer) en hij was vol van de heilige Geest. Dat maakt een mens geduldig en goed.

Er staat ook van Stephanus, de martelaar - geschreven (Hand. 6:5), dat hij vol van geloof en de heilige Geest was.

Dat maakt een mens liefdevol, zodat hij onder een regen van stenen kon bidden: "Here, reken hun deze zonde niet toe."

Wat is de liefde niet? Dat staat in vers 4b en verder:

4b zij is niet afgunstig ...

Vanaf het moment dat koning Saul afgunstig werd op David, ging het mis. Toen de vrouwen van Israël gingen zingen: "Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden" (1 Sam. 18:6-9) werd Saul afgunstig op David en hij sloeg hem met wantrouwen gade.

Had hij gedacht: David 10.000 en ik 1000 dat is samen 11.000 dan was hij blij geweest met David die voor Israël en de koning streed aan het front. De liefde is niet afgunstig.

De liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen.

Over de Corinthiërs schreef Paulus (1 Cor. 4:6) dat zij opgeblazen waren.

Ze waren ballon christenen; de één had veel kennis en de ander nog meer en de één blies zich op en de ander ook.

Maar schreef Paulus aan hen, dat ze ondanks al die kennis, nog vleeselijk waren. Jullie

maken nog ruzie; en jullie zijn partijdig.

De één zei: ik ben van Paulus en de ander zei: ik van Apollos en een slimme zei: ik ben van Christus. *De liefde praat niet, zij is niet opgeblazen.*

Zij kwetst niemands gevoel. In de grondtekst staat: *zij handelt niet ongepast.* De liefde is bescheiden en niet ongepast.

5 Zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd. De liefde zoekt zichzelf niet en zij wordt niet verbitterd.

De Willibrord vertaling zegt dat de liefde zich niet kwaad laat maken. Dat doet de liefde niet: zij laat zich niet kwaad maken.

Daarom staat er ook in de Petrusbrief: leg dan af, alle kwaadheid (1 Petr. 2:1) en alle afgunst en alle kwaadsprekerij.

De liefde is niet afgunstig, zij laat zich niet kwaad maken.

5b zij rekent het kwade niet toe. Zij houdt van het kwade geen boekhouding bij want God Zelf houdt de boekhouding wel goed bij. Moet je dan alles maar goed vinden?

Nee, maar overkomt mij iets kwaads, dan zie ik de persoon zelf niet, maar de machtige hand van God, die dingen in mijn leven toelaat. Dan word ik ook niet verbitterd en reken ik het kwade niet toe.

6 Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.

7 Alles bedekt zij (zij zet het kwaad niet te kijk), alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

Het is als in een goed huwelijk: van je vrouw of je man geloof je alles, hoop je alles, verdraag je alles. Het is de liefde die dat doet.

8 De liefde vergaat nimmermeer (zij is onvergankelijk), maar profetieën, zij zullen afgedaan

hebben ... tongen, zij zullen verstommen (in de hemel wordt niet meer in tongen gesproken), kennis, zij zal afgedaan hebben (in die zin dat wij moeite moeten doen om dingen te begrijpen).

9/10 ... want onvolkomen is ons kennen (nu) en onvolkomen ons profeteren, doch als het volmaakte komt (hier bedoeld Paulus, als wij straks in de hemel zijn) .. zal het onvolmaakte afgedaan hebben.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. De Corinthiërs pochten tegen elkaar op als kinderen.

Voelen als kinderen is praten of jammeren over elk pijntje en schrammetje; overleggen als een kind is je aandacht op jezelf richten. *Kijk Pappa, kijk Opa, wat ik doe.* Dat past bij kinderen.

Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.

In de 2e Johannes brief (2:14) wordt gesproken over kinderen (hun zonden zijn hun vergeven), over jongelingen (zij zijn sterk en het woord Gods blijft in hen en ze hebben de boze overwonnen) en de vaders (die kennen de Vader).

12 Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen. Het is nu soms nog trachten te verstaan wat de wil des Heren is, doch straks van aangezicht tot aangezicht.

Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Zoals God mij nu ten volle kent, zal ik straks ten volle kennen.

13 Zo blijven dan geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Laten we daarom jagen naar de liefde en streven naar de gaven des Geestes (1 Cor. 14:1) daarbij denkend aan onze kerntekst: De liefde zoekt zichzelf niet.

Uit Hem, door Hem en tot Hem
zijn alle dingen, ook deze
onzelfzuchtige liefde. Halleluja.